

РЕШЕНИЕ

№ 7593

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8987** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Бест Бренде“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Р. В. - САК, срещу Решение № 3708/1.8.2023 г., постановено по НАХД № 12802/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 98-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 653344-F643561/08.08.2022 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП - С. относно наложена му имуществена санкция в размер на 16 078,67 лв. за извършено административно нарушение на чл.124, ал.2, вр. чл.182, ал.1 от ЗДДС.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че нарушението е отстранено преди съставянето на процесното НП, поради което не е налице вредоносен резултат. Сочи се, че в случая е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и процесното наказателно постановление. В представени писмени бележки, поддържа съображенията си и претендира разноси, съобразно представен списък. В съд.заседание адв. В., поддържа жалбата, като твърди, че обжалваното НП е нищожно.

Ответникът - заместник директор на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва касационната жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че обжалваното НП не е нищожно, а касационната жалба е неоснователна.

Административен съд – София - град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

След преценка на събраните по делото доказателства съставът на въззивния съд е установил от фактическа страна, че „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България със седалище в [населено място] като същото е регистрирано по ЗДДС на 24.10.2011 г. на основание чл. 100, ал. 1 ЗДДС. С резолюция № П-22221121167949-ОРП-001/24.09.2021г. на орган по приходите била възложена проверка за установяване на факти и обстоятелства по отношение на дружеството. В хода на извършената проверка било установено, че дружеството - жалбоподател в качеството си на доставчик, е издало през месец юли 2021 година 36 броя фактури (всички подробно изброени и посочени в АУАН и НП) на дружества - клиенти, с обща данъчната основа на всички посочени фактури в размер на 80 393,29 лева и ДДС в общ размер на 16 078,67 лева. Проверката установила, че посочените фактури, не били отразени в дневник - продажби и СД по ЗДДС за данъчен период месец юли 2021 г., когато е следвало да бъдат отразени, а били отразени в дневник за продажби и СД по ЗДДС от дружеството в данъчен период месец 09.2021 г., а останалата част от фактурите била отразена в дневник за продажби и СД по ЗДДС от дружеството в данъчен период месец октомври 2021 г.

Предвид горното било констатирано, че неотразяването на тези фактури в дневника за продажби и СД по ЗДДС в данъчен период месец юли 2021 г. е довело до определяне на данък (ДДС) в по- малък размер за посочения период (м.07.2021 г.), а именно ДДС в по-малък с 16 078,67 лева, тъй като резултатът, деклариран от дружеството със СД по ЗДДС вх. № 22111230673/13.08.2021 г. за данъчен период м. юли 2021 г. бил 5 098,58 лева - ДДС за внасяне, вместо данък (ДДС) за внасяне в размер на 21 177,25 лева (сборът между 16 078,67 лева - ДДС за внасяне по процесните фактури и 5 098,58 лева - деклариран от дружеството ДДС за внасяне), т.е. с 16 078,67 лева по-малко, в резултат на неотразяването на процесните фактури в данъчен период м. юли 2021 г. Начисленият по посочените фактури данък (ДДС) в размер на 16 078,67 лева е следвало да постъпи в бюджета в срок до 16.08.2021 г., а същият е внесен на 13.10.2021 г., 15.11.2021 г., 24.11.2021 г., 26.11.2021 г., 15.12.2021 г., 20.12.2021 г. и на 23.12.2021 г.

Предвид направените в хода на проверката констатации, на 21.02.2022 г. св. С. Г. А., на длъжност „главен инспектор по приходите" в НАП, съставила АУАН № F643561/21.02.2022 г. срещу дружеството, за извършено административно нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС, вр. чл.182, ал. 1 ЗДДС. АУАН бил връчен на упълномощен

представител на дружеството – касатор на 21.02.2021 г., който го подписал без възражения. Срещу акта не са направени възражения. На основание така изготвения АУАН било съставено и процесното наказателно постановление (НП) № 653344-F643561/08.08.2022 г., с което на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС на дружеството – жалбоподател било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на по 16 078,67 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приобшил по реда на чл.283 НПК писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото в тях административното нарушение е описано ясно и разбираемо – процесните фактури не са отразени в дневника за продажби по ЗДДС за м.юли 2021 г., което довело до определяне на данък в по-нисък размер. Отразяването им в отчетните регистри по ЗДДС в месец септември е възприето от решаващия съд като правилно и законосъобразно основание по чл.182, ал.1 от ЗДДС за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Изложени са мотиви за наличие на основание за намаляване размера на имуществената санкция.

От правна страна съдът извел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, при правилно приложение на материалния закон и в предсъдебна фаза не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на наказателното постановление. Обсъдил е и отхвърлил като неоснователни възраженията на жалбоподателя.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Споделят се изводите на съда, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В НП и АУАН се съдържа конкретно и ясно описание на нарушението, в т.ч. и на периода, в който фактурите е следвало да бъдат включени в съответните регистри по ЗДДС, и на датата, на която е извършено нарушението. Както в АУАН, така и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС вр. чл. 182, ал. 1 от същия, която съответства на словесното описание на нарушението. Разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗДДС регламентира срока за подаване на отчетните регистри, но същата не е сочена като нарушена както в АУАН, така и в НП.

Съгласно чл. 124, ал. 2, изр. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. Според чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по, ал. 1 и 2 и отчетните регистри по, ал. 3 се подават до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

Въз основа на приетите от СРС доказателства се установява по несъмнен начин, че „Бест Брендс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е осъществило нарушение на чл. 124, ал. 2 ЗДДС на 17.08.2021 г. Съгласно чл. 182, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на

данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв. Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността на касатора в настоящото производство. Възражението, че фактурите за конкретния месец са посочени в СД по ЗДДС и в дневник – продажби в следващия данъчен период, поради което пропускът бил отстранен своевременно е неоснователно.

Неоснователно е и твърдението, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на нарушението и липса на настъпили вреди за фиска. Отговорността, която законът възлага на юридическите лица по реда на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, е обективна и безвиновна. Тя е проява на засилена превенция на държавата срещу определени нарушения и за да бъде ангажирана, е достатъчно само да бъде констатирано неизпълнение на законови задължения. В случая се касае за регулиране на обществени отношения с финансов характер. Срочното внасяне в бюджета на данъчните задължения е от значение, тъй като чрез събраните парични средства държавата упражнява специфичните си функции. Поради това, настоящият касационен състав намира, че административно-наказателната отговорност на дружеството - касатор е правилно ангажирана.

Решаващият състав на СРС е приел, че наказващият орган правилно е определил санкционната разпоредба, но е счел, че са налице основания за намаляване на наложената имуществена санкция. Съдът е установил, че касаторът се е ползвал от възможността по чл. 58г, ал. 2 ЗАНН, като в 14 - дневения срок от връчване на АУАН е подал до наказващия орган предложение за приключване на административно-наказателното производство със споразумение. АНО е издал процесното НП, без да изложи в същото или друг нарочен акт съображенията си, поради които не е сключено споразумение. Единствено в заключителната част на атакуваното НП наказващият орган е посочил, че е взел предвид "липсата на постигнато споразумение с нарушителя", но отново не е изложил мотивите за недопустимост на такова споразумение. Според мотивите на съда, когато наказващият орган е сезиран с предложение за сключване на споразумение и същият приема, че не са налице основанията за това, той е длъжен да изложи мотиви за това. Приема, че отказът да се сключи споразумение, лишава нарушителя от възможността да се ползва от привилегированата разпоредба чл. 58г, ал. 8 ЗАНН. Именно липсата на мотиви, съставът на СРС е счел за нарушение на процесуалните правила. Приел е, че нарушението допуснато от АНО е отстранимо в производството по съдебно обжалване на НП, като съдът следва да измени размера на наложената имуществена санкция, като я индивидуализира по правилата на чл. 58г, ал. 16, вр. ал. 8 от ЗАНН.

Следва да се отбележи, че в закона липсва изискване страната, до която е отправено предложение за сключване на споразумение да уведомява инициатора на предложението когато не желае да се възползва от тази правна възможност. Поради това е недопустимо съдът да вменява подобно задължение за която и да е от двете страни. Задължение, което законът вменява на наказващия орган е да отправи такова предложение, ако не са налице основания за неговата недопустимост, но не и задължението да сключи такова. Противното разрешение би било в разрез с един от най-важните принципи за всяко санкционно производство, а именно - вземане на решение по вътрешно убеждение. Отказът на АНО да сключи споразумение с

нарушителя не подлежи на обжалване от по-горестоящ орган. Като е приел обратното, съдът е приложил закона неправилно. Решаващият съд безкритично е приел, че не са налице предпоставки за недопустимост на сочената диференцирана процедура.

Предвид това, при правилно установената фактическа страна и правилни правни изводи по същество на доказаното административно нарушение СРС е стигнал до незаконосъобразния извод да измени НП. Касационната инстанция е на мнение, че приетото като пропуск в мотивите на НП, не ограничава по никакъв начин правото на защита на санкционираното лице.

Същевременно обаче, съдът приема, че принципа „забрана за влошаване на положението на оспорващия“ основен принцип при упражняване правото на защита посредством обжалване, представлява пречка пред отмяната на така постановеният съдебен акт. Посоченият принцип е инкорпориран в текста на чл.337 НПК, в текста на чл. 63 ЗАНН и в текста на чл.172 и чл.173 АПК, респ. чл.221 АПК.

В този смисъл и като отчете, че ответника не е упражнил правото си на касационна жалба, респ. няма качество оспорващ, съдът приема, че оспореното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ТД на НАП-С. се дължи юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в минимален размер от 80 лв. по чл. 27е от НЗПП.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3708/01.08.2023 г., постановено по НАХД № 12802 по описа на Софийски районен съд за 2022 г.

ОСЪЖДА „Бест Брендс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на ТД на НАП С. сумата от 80/осемдесет/лева съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: